

Sygn. akt: VII U 1416/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca – SSO Grażyna Cichosz

Protokolant prot. sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 7 maja 2014 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyjmuje do stażu pracy J. K. okres zatrudnienia od 08.05.1968 roku do 28.02.1970 roku w Zakładach (...) oraz od 02.01.1976 roku do 31.01.1978 roku w (...) Spółdzielni(...)

VII U 1416/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 07.05.2014 r., (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w L., odmówił J. K. ponownego ustalenia wysokości emerytury poprzez zaliczenie do stażu pracy okresów zatrudnienia:

- od 08.05.1968 r. do 28.02.1970 r. w Zakładach (...) – ponieważ świadectwo pracy za ten okres zostało wystawione przez inny podmiot: (...) sp. z o.o., co do którego brak informacji, czy jest następcą prawnym wymienionych Zakładów, poza tym nie wskazano, na podstawie jakich dokumentów wystawiono świadectwo pracy;
- od 02.01.1976 r. do 31.01.1978 r. w (...) Spółdzielni (...), ponieważ na świadectwie pracy za ten okres brak jest pieczętki imiennej osoby, która wystawiła to świadectwo (decyzja – k. 76 akt emerytalnych).

J. K. wniósł od powyższej decyzji odwołanie, z którego wynika wnioski o jej zmianę poprzez przyjęcie do stażu pracy wyżej wymienionych okresów zatrudnienia (odwołanie – k. 2, wyjaśnienia informacyjne – k. 18v.).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

J. K. wystąpił z wnioskiem o emeryturę w dniu(...) r. (k. 1

a. e.). W zakresie stażu emerytalnego powołał się na dokumenty, które uprzednio złożył ZUS przy wniosku o rentę, wśród których między innymi znalazły się:

- zaświadczenie z 04.05.1984 r., wystawione przez prezesa zarządu Zakładów (...) spółdzielnia pracy w L., zgodnie którym był zatrudniony w tym podmiocie od 08.05.1968 r. do 28.02.1970 r. (k. 8 akt rentowych);
- zaświadczenie z 29.02.1984 r., wystawione przez specjalistę ds. osobowych Spółdzielczego (...) spółdzielnia w L., zgodnie z którym był zatrudniony w tym podmiocie od 02.01.1976 r. do 31.01.1978 r. na stanowisku betoniarza (k. 14 a. r.).

W rozpoznaniu powyższego wniosku wydana została decyzja z 18.07.

2013 r. o przyznaniu ubezpieczonemu emerytury (w powszechnym wieku emerytalnym). Wyżej wymienionych okresów nie uwzględniono do stażu

z powodu braku daty urodzenia oraz imienia ojca na powołanych zaświadczeniach. Z podobnych przyczyn nie uwzględniono też trzech innych okresów. Skutkowało to ustaleniem, że ubezpieczony nie osiągnął przepisanej stażu i przyznaniem świadczenia częściowego, w oparciu o art. 28 ustawy emerytalnej (decyzja – k. 35-36 a. e.; wyjaśnienia organu – odpowiedź na odwołanie, k. 3 i v. a. s.).

Następnie ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury, załączając nowe dokumenty, dotyczące tych trzech innych, nieuwzględnionych okresów (k. 50 i n. a. e.). W ślad za tym organ rentowy, w dniu 02.09.2013 r., wydał decyzję o przyznaniu „pełnej” emerytury, ustalwszy, że wnioskodawca udokumentował przepisany staż (decyzja – k. 64; wyjaśnienia organu – odpowiedź na odwołanie, k. 3 i v. a. s.). Wciąż nieuwzględnione do stażu pozostawały tylko dwa okresy zatrudnienia, wskazane na wstępie.

Nową dokumentację, dotyczącą tych okresów, ubezpieczony złożył ZUS w dniu 04.04.2014 r. wraz z wnioskiem o przeliczenie (k. 72 a. e.). Są to:

- świadectwo pracy z 01.02.1978 r., wystawione przez (...) Spółdzielnię (...) w L. (opatrzone nieopieczętowanym podpisem), zgodnie z którym ubezpieczony był zatrudniony w tym podmiocie na stanowisku betoniarza od 02.01.1976 r. do 31.01.1978 r. (k. 73 a. e.);
- świadectwo pracy z 08.06.1999 r., wystawione przez prezesa zarządu (...) sp. z o.o. w L., zgodnie z którym ubezpieczony pracował w tym podmiocie od 08.05.1968 r. do 28.02.1970 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku montera podnośników hydraulicznych; dawna nazwa zakładu pracy to: Okręgowe (...) w L. (k. 74 a. e.).

Następnie została wydana zaskarżona decyzja.

W postępowaniu odwoławczym ubezpieczony złożył legitymację ubezpieczeniową, zawierającą wpisy o zatrudnieniu – w wyżej wskazanych latach – zarówno w spółdzielni pracy (...), jak i w (...) Spółdzielni (...) w L. oraz Zakładzie Budowlano- (...) tej Spółdzielni (ss. 7-8 oraz 11-12 i 82-84 tej legitymacji, k. 24 a. s.).

W ocenie Sądu obydwa świadectwa pracy, złożone do akt emerytalnych, dodatkowo uzupełnione treścią zaświadczeń, zawartych w legitymacji ubezpieczeniowej, niezbitnie świadczą o fakcie zatrudnienia J. K.

w spornych okresach. Powołana legitymacja dotyczy okresu zatrudnienia

w Okręgowych (...) które zostały wskazane jako poprzednik (...) spółki (...) – wystawcy jednego z kwestionowanych przez organ rentowy świadectw pracy. Co do świadectwa pracy za okres zatrudnienia odwołującego w (...) Spółdzielni (...) to nawet bez względu na treść legitymacji ubezpieczeniowej, stanowi ono dostateczny dowód stwierdzonego w nim faktu.

Słusznie natomiast organ rentowy uznał, że wcześniej złożone do akt rentowych zaświadczenia same w sobie nie mogły stanowić niezaprzeczalnego dowodu zatrudnienia odwołującego we wskazanych tam okresach, albowiem, poza imieniem i nazwiskiem, nie zawierały bliższych danych personalnych.

Co najwyżej zaświadczenia te, w zestawieniu z wyżej omówionymi dokumentami, mogą stanowić dowód zmian w zakresie nazewnictwa zakładów, zatrudniających wnioskodawcę, jakie miały miejsce w okresie ich wystawienia (lata 80-te). Ostatecznie nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia (kwestionowane przez Oddział ZUS było tylko następstwo pomiędzy Okręgowymi (...) a spółką (...)).

W takim stanie rzeczy odwołanie jest zasadne.

J. K. domagał się przeliczenia emerytury, o jakim mowa w art. 112 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748), tj. przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych, przy czym sporny charakter miała sama możliwość doliczenia żądanych okresów, albowiem organ rentowy uznał je za nieudowodnione.

W tym aspekcie należy zaznaczyć, że sąd, badając prawidłowość decyzji organu rentowego, nie jest związany specyficznymi regulacjami proceduralnymi, jakie mają przed tym organem zastosowanie i które przede wszystkim wprowadzają szereg ograniczeń dowodowych.

Jedno z takich ograniczeń przewidziane jest w § 23 ust. 1 wydanego na podstawie cyt. ustawy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej

z 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe

(Dz. U. z 2011 r., nr 237, poz. 1412). Zgodnie z tym przepisem, jeżeli ustawa (emerytalna – przyp. S.O.) nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę (...) jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument,

w tym w szczególności: 1) legitymacja ubezpieczeniowa; 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Z kolei sąd wszelkie okoliczności, uprzednio wykazywane przez ubezpieczonego przed organem rentowym, ustala na podstawie dowodów przewidzianych przez Kodeks postępowania cywilnego, który zasadniczo –

a zwłaszcza w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych – nie przewiduje minimalnych wymogów dowodowych. Na gruncie k.p.c. świadectwa pracy oraz wszelkie zaświadczenia pracodawcy stanowią po prostu dokument prywatny, będący bezpośrednio dowodem tego, że pracodawca potwierdził fakt zatrudnienia (art. 245 k.p.c.).

Nawiasem mówiąc, biorąc pod uwagę przewidzianą w k.p.c. definicję dokumentu prywatnego, powołany przepis rozporządzenia nie jest ostatecznie

aż tak restrykcyjny, bowiem w istocie zarówno przed sądem, jak i przed organem rentowym, nie powinno dochodzić do wątpliwości, że podmiot, który potwierdził fakt zatrudnienia, był podmiotem zatrudniającym, bądź, że przynajmniej potwierdził to, co wynika z przekazanej mu dokumentacji kadrowej.

Wątpliwości takie, które zasadnie powziął organ rentowy w odniesieniu do świadectwa pracy, wystawionego przez spółkę (...), zostały jednak rozwiane

w postępowaniu odwoławczym, co wynika z wyżej przeprowadzonej oceny dowodów.

Organ rentowy nie miał natomiast prawa, z powodu braku pieczęci wystawcy, kwestionować świadectwa pracy, wystawionego przez (...) Spółdzielnię (...)w L., bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia ubezpieczonego w tym podmiocie. Powołane wyżej rozporządzenie co prawda ściśle określa rodzaje dokumentów, na jakich opiera się ZUS, a skoro chodzi

o świadectwo pracy, to winno ono odpowiadać specyficznym wymogom, określonym w art. 97 k.p. Niemniej jednak przepis ten, ani żaden inny przepis, nie kształtował żadanego przez ZUS wymogu (umieszczenia pieczęci wystawcy) w dacie wystawienia ostatnio wskazanego dokumentu. Dopiero od 1996 roku art. 97 k.p. deleguje rozporządzenie, doprecyzowujące wymaganą treść świadectwa pracy, a wzór takiego świadectwa, stanowiący załącznik do tego aktu, rzeczywiście mówi o „pieczęci i podpisie pracodawcy lub osoby działającej w jego imieniu” (por. ustawa z 02.02.1996 r., Dz. U. nr 24, poz. 110 oraz rozporządzenie z 15.05.1996 r., Dz. U. nr 60, poz. 282).

Reasumując, odwołanie podlega uwzględnieniu poprzez przyjęcie obu spornych okresów do wymiaru emerytury ubezpieczonego. Prawo do przeliczenia świadczenia (wypłaty zwiększonego świadczenia) na tej podstawie ubezpieczony ma od 01.04.2014 r., tj. od miesiąca, w którym złożył wniosek przeliczeniowy wraz z odpowiednimi świadectwami pracy (art. 133 § 1 pkt 1 ustawy emerytalnej). Co prawda już we wniosku emerytalnym ubezpieczony powoływał się na sporne okresy zatrudnienia, jednak – jak już wskazano – wówczas zalegające w aktach ZUS zaświadczenia nie były wystarczające. Z punktu widzenia samej daty, od której winno być wypłacane przeliczone świadczenie, nie ma znaczenia wyżej wskazany błąd organu rentowego w ocenie jednego ze świadectw pracy. Świadectwo to bowiem zostało złożone dopiero ze wspomnianym wnioskiem.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono, jak w wyroku.